

Olv.: 1Kir 19,16b.19-21 – Gal 5,1.13-18 – Lk 9,51-62

Jézus követésének feltételei

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL

Szentmise bevezetése

Isten hozta a Testvéreket! Remélem nyáron, ahol az emberek pihennek, ott többen jelennek meg az Isten házában! Ha nem így lenne, akkor ez ijesztő. A helyzet itt Európában, nálunk Magyarországon is elég ijesztő! Remélem nem értik félre a Testvérek, sokszor utalok sok ezzel kapcsolatos kérdésre, egyetlen motívum mozgat: ***Kimarad az Isten!*** Egész Európának ez a tragédiája, kimaradt az Isten! Kimaradt az Isten az életünkéből, ez azt jelenti, kimarad az Isten az ünnepeinkből! Ez azért ijesztő, mert az embernek szüksége van ezekre a napokra!

Az embernek szüksége van az Úr napjának megünneplésére!

Különben önmaga rabjává lesz, annak a rabja, hogy mennyi időnk van, annak a rabja, hogy mink van, annak a rabja, hogy mik a törekvéseink.

Közben elszegényedünk, - nem biztos, hogy javakban, hanem a lelkiekben!

Sokkal, de sokkal többről van szó, mint általában gondoljuk!

Ezért is, ezen a mai vasárnapon különösképpen is gondoljunk arra:

Miben áll az ünneplésünk? Mit jelent az istenkapcsolatunk?

A szentmisét a segítő Szűzanya tiszteletére ajánljuk fel! Kapaszkodunk, kapaszkodunk - akik még fontosnak tartják ezt - Istenbe, kapaszkodunk Máriába, azokba, akiknek a példája még számít, mert egyedül ők tudnak még olyan irány felé elvinni bennünket, ami lelkiekben gazdagítja világunkat, emberi kapcsolatainkat, egyéni életünket! Most nézzünk a lelkünkbe és ***kérjük az Isten irgalmát, bocsánatát és segítségét!***

Könyörögjünk! Istenünk, aki kegyelmeddel gyermekeiddé fogadtál és a világosság fiaivá tettél minket, kérünk tartsd távol tőlünk a tévedés homályát és segíts, hogy igazságod ragyogó fénye tündököljön életünkben, a mi Urunk, Jézus Krisztus, a Te Fiad által, aki veled él és uralkodik a Szentlélekkel egységben Isten mindörökkön örökké! ***Amen***

Szentbeszéd

Kedves Testvérek! Az elmúlt hetek nagy ünnepeivel befejeződött a legfontosabb ünnepkör: karácsony, húsvét, mennybemenetel, pünkösd, Szentháromság vasárnapja, Úrnapja és elkezdődik a mi lelki művelésünk. A mai evangéliumban azt hallottuk, hogy Jézus Jeruzsálem felé tart, ahol majd szenvedni fog értünk! Amikor a mi ügyünkről van szó, akkor ***Jézus a szenvedésére, életáldozatára hivatkozik, mert ez megérint bennünket és akkor van remény!***

Ha ez sem érint meg bennünket, akkor menthetetlenek vagyunk! Ha nem tudjuk értékelni azt, hogy Valaki annyira szeret bennünket, hogy minden áldozatot vállal értünk, az életét is kockáztatja, odaadja, ha ez nem elegendő ahhoz, hogy az ember elgondolkodjon az élete értelmén, akkor menthetetlen! Ezzel a mai vasárnappal elkezdődik a felkészítésünk arra a legnagyobb ünnepre, amely majd a jövő húsvét lesz, amikor Jézus kifejezi szenvedésének titkát, szeretetének titkát!

Ezzel a mai vasárnappal nagyon fontos tanuló időszak kezdődik. Felkészíteni bennünket az élet kérdéseivel való szembesülésre, hogy életünk legyen, szabad életünk legyen, ahogy hallottuk a mai szentleckében: megszabadultunk a szolgaságból. Másik szolgaság kezdődik. Eddig rabjai voltunk önmagunknak, rabjai voltunk sok-sok érzésünknek, érzelmünknek, programunknak, célkitűzésünknek, a világnak. Most nagyon izgalmas ajánlatot kapunk:

***Akarunk-e Isten rabjai lenni,
mert ez az élet!***

Próbáljuk megtartani ezt az első órát. Ez az első óra arra hív föl bennünket: Van-e bennünk bátorság, hogy elszánjuk magunkat értékekre hivatkozva, megszabadulva a rabságból! Megszabadulva mindabból, ami meg tud bennünket kötni, hogy szabadok legyünk! Nagyon sajátos ez a kérdés, hiszen arról van szó, amit nagyon röviden egyszer így fejeztem ki:

***Agóniából extázisba!
Haláltusából tágas lehetőségbe érkezünk!
Extázis: az ember kiszabadul minden e világi börtönéből!***

Karel Schulz könyve: A kőbezárt fájdalom! Az elmúlt időszakban került a kezembe, Michelangelónak az életével foglalkozik. Valójában arra kell gondolni, amit Michelangelo így értelmezett, a kötetben benne van a szobor, csak le kell hántani mindazt, ami felesleges és előttünk áll a Pieta! Csak mekkora agónia, mekkora küzdelme a művésznak, hogy abból a kötetből Pieta legyen, vagy akármilyen más alkotás.

Extázis, amikor kiszabadul a mű a kő fogságából és előttünk áll az alkotás! Valami ilyenről van szó. Kiszabadítani az embert a fogságából, hogy előttünk álljon az az ember, akit Isten elgondolt, akiért Jézus Emberré lett és akit Jézus szabaddá akar tenni! Extázis! Ha nagyon belegondolunk a történelmünkbe és Európa történetébe, akkor éppen **az extázis tűnt el Európából mindennapjaiból, az Isten! Hiszen az extázis elragadtatás!**

Elragadtatás nélkül nem lehet emberhez méltó életet élni! Minél nagyobb az elragadtatás, annál nagyobb áldozatba kerül, hogy az ember olyan legyen, amilyennek elgondolta az Isten! Vagy amilyennek mi is szeretnénk igazából lenni! Elragadtatás nélkül földhözragadt lények maradunk, mindennapi emberek, akik az idő fogságában élünk.

A mindennapi gondjaink, bajaink kötöznék meg bennünket, hogy mit eszünk és mit iszunk, mibe öltözködünk, milyen otthonunk van, milyen lehetőségeink, akár karrierlehetőségünk van ebben a világban. Közben elveszítjük a lelkünket! Elveszítjük az igazi vonzásokat, mert ha az ember elkezd gondolkodni, akkor rájön arra, hogy az élet több mint az eledel! Az élet több mint a ruha! Nem az otthon határoz meg mindent. Mit érünk el ebben a világban és mit nem?

***Nem a világ javaiban való bővelkedéstől függ az életünk!
Mit használ az embernek, ha az egész világot is megnyeri,
de a lelke kárt szenved, a lelki értékei elillannak!***

Erkölcsei válság, az erkölcs – erről sokat beszéltem – a lélek egészsége! Ha egészséges a lelkünk, akkor nincs erkölcsi válság, mert az erkölcs – morális, a latin fogalom a mus - a norma. Morális ember az, aki normális, aki normakövető, akinek vannak értékei, amely értékek fontosabbak az ételnél, a ruhánál, a javaknál, a birtoklásnál és mindannál fontosabbak,

amiket az ember a világ szemében elérhet, mert az extázis, az elragadtatás jelenti az életet, a kiszabadulást ezekből az e világi kötöttségekből! Sajátos a helyzet!

Karel Schulz mondja a könyvében: Agóniából extázisba! Erről van szó: haláltusából, tusakodásból, minél nagyobb az ember istenes vágya, életével az Isten akarata szerinti elgondolása, annál nagyobb a tusakodás, annál nagyobb erőket kell mozgósítani, hogy az ember előttünk álljon, az az ember – ismételten hadd mondjam – akit az Isten elgondolt!

Itt van előttünk Jézus példája, Jézus agóniája! Ebben a kápolnában ez a hatalmas kereszt erről a titokról üzen nekünk! Jézus értünk adta oda az életét, hogy rádöbentsen bennünket arra, hogy az győz, aki fölismerte a szeretet erejét! Gondoljunk a mai evangélium üzenetére: a szamaritánusok nem adnak szállást Jézusnak, mert szemben álltak egymással, embertelenek voltak. Az apostolok, Jakab és János: Uram, a mennykő csapja ezeket agyon. Épp olyan embertelenek voltak, mint a szamaritánusok.

***Jézus: Nem tudjátok, milyen lélek lakik bennetek!
Az győz, aki először érti meg Jézus szavát,
aki először érti meg az üzenetet, a szeretet üzenetét!***

A mai vasárnapon Jézus kemény feltételeket szab: Aki követni akar... - hallottuk a két megszólítottat és az egyet, aki Jézusért lelkesedett. Jézus: Aki követni akar, az elszánja magát az értékek miatt, valójában, aki ebbe az extázisos állapotba kerül, annak számára kiderül, hogy többre van szüksége az embernek, mint amit a világ adhat. Többre van szüksége az embernek, mint amit a vágyainkban megfogalmazhatunk!

***Akkor az ember az élet ősforrásához jut el,
az Úrhoz jut el, aki életet akar!***

Az ember rádöbben arra, hogy emberré csak a világ ellenében lehetünk! Mindaz, ami megkötöz bennünket, a világ önmagunkban, a csak e világi törekvéseink, az ember voltunk, a földhözragadtságunk, időbezártságunk, a világ. Ezért mondtam a szentmise elején is, ezért sír a lelkem minden nyári vasárnapon különösen: kimarad az Isten!

Ilyenkor még azok is megfélekeznek Istenről, akik egyébként minden vasárnap ünnepelnek. Akik erről már leszoktak, azokat csak siratni tudjuk! Ők elveszítették az utat! Bennük nincs elszántság! Bennük nincs már meg az az értékrend, hogy Isten felé forduljanak és legyen bátorságuk az agóniára, a tusakodásra azért, hogy belőlük olyan ember legyen amilyent az Isten akar, amilyenre mi magunk is vágyakozunk. Csak nagyon nehéz a tusakodás!

Nagy extázisra van szükség! Nagy vágyakozásra van szükség ahhoz, hogy az ember maga mindent vállaljon ezért és olyan emberekkel találkozzon, akik valamiképpen ezt megjelénítik! Erre vágyik mindegyikünk! Csak kevés a bátorságunk a tusakodásra, mintha lemondtunk volna az extázisról, amely kiemel bennünket kicsit a világból, kiemel önmagunkból. Az emberi törekvések rendben vannak, a baj az, amikor mindent ezek határoznak meg!

***Nem könnyű elszánni magunkat,
erre csak fölismert értékek tesznek képessé bennünket!
Megéri!
Talán mondhatom ezt így!***

Ugyanakkor azt is be kell látni, akármilyen nemes a cél, nagyon nehéz az embert rávenni az agóniára! Jó esetben egy-egy példa, ami követésre hív bennünket, talán meg tud szólítani!

Roppant egyszerű kép! Egy csavar, amire rá kell csavarni az anyát. Ha az ember nem jól illeszti, pedig ott van a menet, akkor nem tudja meghúzni. Akkor sikerül ez, ha rákap a menetre! Az utat mindannyian tudjuk, a menet az egyértelmű, az irány egyértelmű, csak rá kell kapatni a menetre! Az embernek elegendő bátorságot kell összegyűjteni ahhoz, hogy menetirányba álljon és a jézusi elvárásokat mindenek elé helyezze! Ez az ember igazi vágya! Néha megvallja, néha tagadja, a szíve mélyén mindegyikünk egyetért ezzel!

***Az extázis vágyának kellene újra feltámadni szívünkben,
akkor talán még visszafordítható minden itt Európában, itt Magyarországon!***

Reménykedjünk és próbálkozzunk!

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Ha mindenben megalkudunk a világgal, amely világ nem tudja kielégíteni az ember vágyait, - mindig elégedetlenek vagyunk e miatt - akkor gondoljunk arra, hogy nem lehet emberi életet élni a nélkül, hogy igazi értékek el ne ragadjanak bennünket és ezekhez igazítsuk az életünket!

Ebben a Mi Atyánkban ma az első vértanúkért imádkozunk, akiket a Néró-féle üldözés idején kivégeztek. Ez volt az első keresztényüldözés! Azóta sincs vége, mert a világ nem tud mit kezdeni azokkal, akiknek vannak e világ fölötti értékeik, pedig a világot önmagából ezek az értékek mozdítják ki. Gondoljunk erre most, amikor az Úr imádságát imádkozzuk!

Mi Atyánk...

Fohász: Áldjad lelkem az Urat, egész bensőm az ő szent nevét áldja!

Könyörögjünk! Kérünk Istenünk! Éltesse minket ez a szent áldozat, amelyet bemutattunk és amelyben részesedtünk, hogy örök szeretettel hozzád kapcsolódva örök életre szóló gyümölcsöt hozzunk Krisztus, a mi urunk által. ***Amen***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Most Isten áldásával folytatjuk utunkat, gondoljunk arra, minden vasárnap azért jelentős, mert kiragad bennünket a mindennapok világából. Akinek a vasárnapja éppen olyan, mint a hétköznapi, az lelkiében elszegényedik. ***Vasárnap az Úr napja! Ilyenkor az ember olyan értékekkel szembesül, amely értékek segítik, hogy emberarcú lény legyen!***

Ma Péter-filléreket gyűjtöttünk. Olyan kevesen vagyunk, hogy valóban filléreket gyűjtöttünk. Ez is jelzés! A Péter-filléreket elküldik a világ összes katolikus templomából Rómába. Abban biztosak lehetünk, hogy ezt a pénzt a Szentatya a legszegényebbeknek adja. Remélem, hogy akik a mindennapjaikat nehezebb körülmények között élik, mint mi, kapnak ebből segítséget!